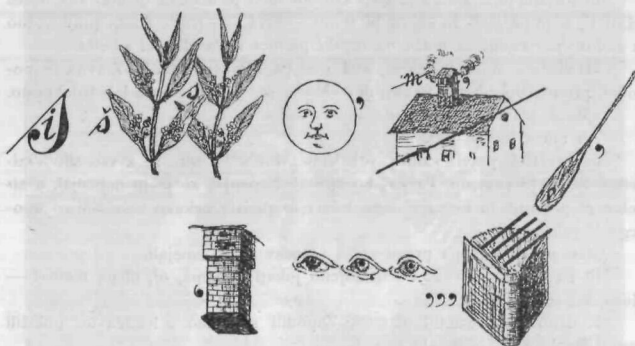

Rebus.

Priobčil *F. Petrič*.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Uganka.

Šestero črk in zloga dva
orodje nekovo ima,
ki mnogo krasoti cerkvá.

Izpahni drugo črko le,
ostanke najdeš, ki gore,
ko so napol zgoreli že.

Peterim črkam vzemi ti
spet drugo, spomniš se stvari,
ki hrani ogenj in ljudi.

Izreci črke tri samo!
Naprava je lesena to,
za kojo se vrtilo kolo.

Dve črki pa sta znak glasu,
začujemo ga tam in tu
iz src, ki nimajo miru.

Anton Medved.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v
prihodnji številki.

Demant.

Besede značijo: 1. so-
glasnik, 2. nepoštenega
človeka, 3. rokodelca, 4. del
glave, 5. samoglasnik.
— Črke od zgoraj nizedol
dado ime domače živali. — Ta demant, ka-
terega rešitev priobčimo prihodnjič, nam je
poslal učenec I. razreda, Srečko Ferjan-
čič. Njegova mamica nam je pisala, da je
napravil demant naš najmlajši sotrudnik
čisto sam.

Papirnate užigalice

so pričeli izdelovati na Francoskem in sicer
na čisto preprost način. Košček papirja se
zvijje in namoči v raztopljenem vosku in
stearinu. Tako se papir otrdi. Potem se
pomoči en konec v fosfor, in užigalica je
narejena. — Ta nova vrsta užigalic daje
močno, lepo, rumeno luč. — Slovenci rabimo
seveda samo užigalice družbe sv. Cirila in
Metoda, da tako prispevamo k ogromnim
stroškom, ki ji jih povzročajo vzdrževanje
slovenskih šol v obmejnih krajih lepe slo-
venske domovine.

Cvetice.

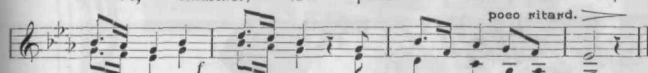
Besede zložil A. Funtek.

Andantino.

Uglasbil Ivan Bartel.

Ve, ljube cve - tice, zbu - di - te se nam, ko
Z i - menom vas kliče: Ne spi - te od - slej! Mar -
Tro - benti - ce zlate se v solncu bu - dé, vi -
Ve, šmarnice, tudi poka - žite cvet in,

pomlad pre - ljuba pri - haja spet k vam!
je - ti - ce, zvončke po - zivlje naj - prej.
jo - li - ce z njimi, ka - ko so le - pé!
pisane tulpe, oj, lep je ta svet!

Utrinki.

Dobri otrok,
tebe ljubimo ljudje in Bog.

Kdor glavo previsoko nosi,
sebi pogube prosi.

Srce, ki je čisto in zdravo,
to je naše bogastvo pravo.

Dostikrat so na enem grmiči
koristni in škodljivi ptiči.

Kdor ne sluša,
ta zlo okuša.

Pij in jej,
a tudi ubožca glej!

Kakršno delo si storil,
tako si plačo si izgovoril.

Če v hiši ni šibe,
otroci so brez hibe.

Mladi postopači
pod starost so berači.

Komur je ogenj igrača,
njemu se slabo izplača.

Cekin — žabam v zahvalo.

Nekdo se vrača s sejma domov. Do-
hiti ga noč. Razjaše konja, leže v travo in
sladko zadremlje, ne da bi bil prej privezal
konja. Ko se ponoči prebudi, pogleda okolo
sebe, a konja ni nikjer. Prestrašen plane
kvišku. — Kar se oglase žabe iz sosednje
mlake: »Kva, kva, kva...« Misleč, da ga
žabe kličejo, gre do mlake, kjer res dobi
konja. Vesel ga zgrabi za uzdo, seže v žep
in vrže žabam cekin, rekoč: »Nate, da se
jutri napijete vina, da vam ne bo treba
vedno le vode srebatl!« Potem hoče iti, a
komaj stori dva, tri korake, že se oglase
zopet žabe: »Kva, kva, kva...« Ker misli
kmetič, da ga vprašajo žabe, kakšen denar
jim je dal, jim odgovori: »Zagotavljam vas,
da še sam ne vem! Noč je in tema, ali
jutri, ko se napijete vina, vam pove go-
stilničar.«

Zapisal Ivan Podgornik.

Ptice.

Ptice so človeku najboljše prijateljice.
Kdor jih ne ljubi, nima dobrega srca. Vsa
priroda od vzhoda do zahoda, od severa do
juga je ena velika kletka, kjer žvrglja in
poletava na tisoče ljubkih ptičic. Zgodaj
zjutraj se že oglase njih pesmi in odme-
vajo križem sveta ves božji dan. A slavec
n. pr. ubira mile strune celo ponoči. Človeku
vedre duha in razveseljujejo srce, a mnogo
jih je tudi, ki pokončavajo škodljive gose-
nice in žuželke. Sladko petje ptic se glasi
kot velika hvalna in proslavljajoča pesem,
ki se dviga proti nebu v čast Onemu, ki
jih je ustvaril. Ne preganjajmo teh prijaznih
in koristnih stvari božjih!

E. L. G.

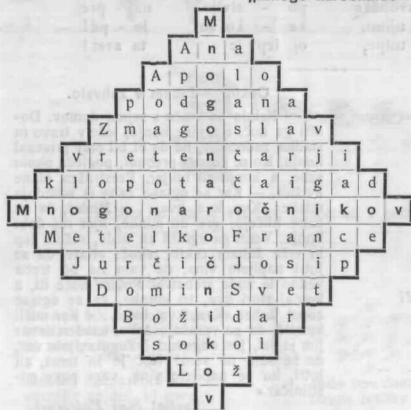
Šolski počitki.

Ta mesec se že začno za nekatere šole prijetni šolski počitki. Ostali učenci in učenke pridejo pozneje na vrsto. Vsi smo jih potrebni: učitelji, učiteljice, šolarji in šolarice. Vse leto smo krepko in marno delovali, da nismo zaigrali dragocenega časa. In sedaj je prišla doba, da se nekoliko oddahnemo. Kdo bi nam pa tudi tega ne privoščil? — Naše učilnice bodo ta čas samevale. Tožilo se jim bo po nas, ki smo vse leto oživljali njih prostore in se naučili toliko lepih stvari. Mi pa bomo uživali svobodni čas. Zahajali bomo v krasno prirodo in si pod milim nebom s knjigo v roki in z veselimi srcem v prsih krepili telo in vedrili duha. A nerodni in neporedni ne bomo kar nič, da bi morda žalili ljube starše, ki imajo vedno dovolj opravka z nami. »Zvončku« bi bilo jako neljubo, če bi moral slišati, da ste bili nagajivi. — V dobi šolskih počitkov vam bodi, ljubi otroci, zlasti »Zvonček« veren spremljevalec. Iz njega zajemajte to, kar vam ponuja dobrega in koristnega! V prihodnjem šolskem letu se pa bomo spet sešli zdravi in veseli ter si bomo začeli z novimi močmi nabirati duševnih zakladov!

Rešitev demanta v 6. številki.

„Mnogo naročnikov“.

Rešili so ga: Ivanka in Anica Gantar, učenci na Čatežu ob Savi; Milko in Slavko Naglič, učenca v Ljubljani; Inka in Nusa Šlamberger, učenci v Kranju; Minka Jarc v Braslovčah; Andrej Čekada v Ljubljani; Minka in Dragica Orožen, učenci v Trebnjem.

♦ ♦ Popravki. ♦ ♦

V pesmi »Moj dom« se mora glasiti četrta vrstica v šesti kitici: »zdaj poje mi vesele.« — V povesti »Odpuščajmo!« se mora glasiti ob koncu deveta vrsta (od zdolaj gor): »Anka je umrla za težkim prehladom...« — V povesti »Kaj je pozabil Tinček?« se mora glasiti na strani 108. prva vrsta v novem oddelku: »O, kako se je Nadinkovi materi radovalo srce...«

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke.

»Zvonček« izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četr leta 1 K 25 h. Naročnino prejema gosp. Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Izdajatelj in odgovorni urednik je Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani, Turjaški trg št. 4.